Motion till riksdagen 1986/87:Sk154

Mona Saint Cyr och Margareta Gard (m)

Ny organisation för folkbokföring (prop. 1986/87:158)

Mot.
1986/87
Sk154–163

Propositionen genomsyras av fiskala tankegångar. Avsikten tycks närmast vara att lösa problemen med skenskrivningar i storstäderna. Ett begränsat storstadsproblem appliceras på hela landet genom en orimlig lagstiftning. Mönstret förefaller välbekant från tidigare åtgärder på andra samhällsområden. För att öka kontrollen över ett fåtal medborgare byts ett väl fungerande system ut mot ett ytterligt centraliserat, opersonligt och byråkratiskt, som inte heller medför ekonomiska besparingar.

I dag sköts folkbokföringen av kyrkan. Denna står människorna och deras problem närmare än en borgerlig myndighet, speciellt på landsbygden. En inte helt ovanlig situation kan sålunda vara att polisen i samband med en olyckshändelse – ofta på andra tider än expeditionstid – kontaktar en präst för att be honom meddela anhöriga ett oväntat dödsfall. Då är det till god hjälp för prästen att först kunna orientera sig i folkbokföringsregistret om aktuella familjeförhållanden, innan han besöker de anhöriga med sitt känsliga budskap.

Beträffande regeringsförslaget att överföra uppdraget till lokala skattemyndigheten finns all anledning att hysa tvekan till denna myndighets förmåga att på ett noggrant och mänskligt sätt sköta denna grannlaga uppgift. Erfarenhetsmässigt har medborgarna nämligen inget större förtroende för denna fiskala institution. Ett av regeringens argument att flytta folkbokföringen till lokala skattemyndigheten hänförs till religionsfrihetsaspekten. Det torde vara betydligt fler människor som känner skepsis inför skattemyndighetens oväld.

I förhållande till nuvarande ordning med 1 483 pastorsexpeditioner i landet övergår man enligt propositionen till en centralistisk ordning med 120 kontor. Denna nyordning inte bara fjärmar medborgarna från kyrkan utan bidrar dessutom till ett opersonligt och byråkratiskt system.

Pastorsexpeditionen utgör en arbetsplats, speciellt för kvinnor. För landsbygden innebär förslaget en ytterligare utarmning av den kvinnliga arbetsmarknaden. Även om en del arbetstillfällen skulle kunna överföras till de lokala skattemyndigheterna, torde detta ha marginell betydelse totalt för den kvinnliga arbetsmarknaden med ovan nämnda koncentration till 120 kontor. Förslaget rimmar för övrigt illa med Sveriges anslutning till Europakampanjen Utveckla landsbygden liksom med övriga regionalpolitiska strävanden beträffande både service och arbetsmarknad.

Man måste slutligen starkt ifrågasätta den i propositionen föreslagna beslutsordningen. Först tas beslutet om en förändring. Därefter tillkallas en

1 *Riksdagen 1986/87. 3 saml. Nr Sk154–163*

kommitté att lämna förslag på hur den nya organisationen bör utformas.
Sammanfattningsvis måste följande frågor ställas:

- Är regeringsförslaget en ändring för ändringens egen skull?
- Avser förslaget att åstadkomma en skärpt kontroll för alla medborgare?
- Eller är det trots allt fråga om ett första och avgörande steg i stat–kyrka-frågan?

Hemställan

Mot bakgrund av det anförda hemställs
att riksdagen avslår propositionen.

Stockholm den 29 april 1987

Mona Saint Cyr (m) *Margareta Gard (m)*